

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (UP):

Som alle har været inde på, er det en genfrem-sættelse. Sidste samling nåede vi desværre ikke en førstebehandling. Det når vi så i den her samling, og så må vi se, hvor langt vi når med forslaget.

Blot for at der ikke er nogen, der skal have tvivl i deres sind, så er forslaget bygget op på en sådan måde, så § 1 er det operative. Det er dér, hvor en række gamle forordninger, plakater, traktater, konventioner osv. bliver ophævet, mens de punkter, der er nævnt under § 2, de 47 punkter, er ting, der ikke bliver ophævet.

Jeg ved, at flere, der har læst forslaget, har ringet mig op og været voldsomt oprevet. De havde læst et af punkterne under § 2 og sagt: Det har du da vel ikke tænkt dig at ophæve? Nej, det er lige præcis det, der ikke skal ophæves.

På samme måde er det sådan i forhold til en af justitsministerens bemærkninger, at vi vil under ingen omstændigheder – der har ministeren fuldstændig ret – krænke borgere, der eksempelvis har indgået aftaler osv. i tiltro til, at også gamle regler stadig væk gjaldt. Derfor har vi i forslag til kapitel 3, det er i overgangsbestemmelserne, § 13, lavet en bestemmelse om, at hvis parter har indgået aftaler efter de gamle regler, efter at de måtte være blevet ophævet, fordi de ikke længere har nogen betydning, skal de regler naturligvis fortsat respekteres.

Derfor har vi også i forhold til fru Birthe Rønn Hornbechs bekymring om, at borgerne kan blive krænkede af det her, lavet en § 3, hvor alle skøder, pantebreve og tinglyste servitutter osv. naturligvis fortsat bliver respekteret, for formålet med forslaget er ikke at krænke borgernes retsstilling, tværtimod er formålet at skabe større klarhed.

Fru Birthe Rønn Hornbech nævner så sagen om gælden i forhold til pantsatte øer. Den sag har jeg ladet undersøge i Folketingets Finansudvalg, og det viser sig, at Danmark ingen hæftelser har længere. Det er den norske stat, der i dag hæfter for den gamle gæld, og så må de jo selv tage stilling til, om de ønsker at indfri den. Så Danmark har, hvad det angår, ikke længere nogen forpligtelse, selv om det var dansk område, dengang pantsætningen fandt sted.

Så var fru Birthe Rønn Hornbech inde på en række af de bestemmelser, der vedrører kirkens forhold, og det er da også noget af det, der har

givet mig flest rynker i panden, for vi vil jo under ingen omstændigheder træde noget trossamfund over tærne. Hvis et trossamfund en gang for flere hundrede år siden har fået nogle privilegier på dansk jord, så skal det være dem vel undt.

Men vi tog jo med grundloven fra 1849 et opgør med, at landet var regeret eller reguleret af privilegier, til at det i stedet for skulle være sådan, at tingene fremgik ved lov, og specielt sidste år i forbindelse med 150-års-jubilæet for grundloven var det jo i kirkelige kredse igen til diskussion, at vi i vores grundlov har en bestemmelse, hvor der står, at kirkens forhold ordnes ved lov. Det har vi så bare aldrig nogen sinde gjort, for der er ikke nogen, der har villet påtage sig den opgave at udskrive regler vedrørende kirken og kirkens handlinger.

Min personlige vurdering er, at i stedet for at vi har de her ting reguleret ved gamle kongelige privilegier, så burde det være i en retsstats interesse, at tingene er skrevet ned, ikke nødvendigvis i moderne sprog, hvis man vil beholde sprogbrugen, så for min skyld ingen alarm, bare det er på dansk, men sådan at det fremgår af en lovtæst, og ikke, som tilfældet er nu, hvor det er i form af gamle privilegier.

I forhold til Skt. Petri håber jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech har set de grundige bemærkninger, der er på side 16, hvor der redegøres for, at der så sent som i lovforslag nr. L 8 i folketingsåret 1999-2000 skete en række ændringer i forhold til den situation.

Hr. Aage Frandsen spørger: Hvad skal der ske med det her, den dag hr. Kim Behnke ikke interesserer sig for det længere? Ja, hvor længe der er til det, afgør statsministeren, for lige så længe jeg har kontor her i bygningen, vil det være noget, der er en del af mit interessefelt, men jeg har da en forventning om, at andre vil føre arbejdet videre.

Jeg kan afsløre, at på nuværende tidspunkt har jeg haft henvendelse fra to personer. Den ene skulle skrive et afsluttende projekt, og den anden skulle netop i gang med en ph.d.-afhandling. Nu har vi tre forslag i dag, men for begges vedkommende var det det her forslag, de ønskede at tage udgangspunkt i.

Det, der gør det interessant, er jo at lave et skel fra 1. januar 1871, for det, der sker på det tidspunkt, er, at vi i Danmark overgår til at få Lovtidende, og det vil sige, at reglerne fra det tidspunkt er langt mere tilgængelige end alt det gamle.